

آیا... ن جانے مڑہ پرست ان؟

شاعرنا شرف

ہاں! ان اگر بیعتیہ راہی ادب نا تھی ادیب نا ناگت اے بلکہ پارے ن ہن ان جبار یار کڑو کڑ دار نا چاچ و بلین تینا ادبی ادارہ غانا آئم ایتس کریرے، بیعت ہومس جبار آ کاریم تے خوڑنی ات ارن تو دا سوج ناوردی یاری بی ہم احسان تجھ نا لے او دا ونا بق بان ائی و او دن کہ زن زندات تینا نوشتہ کارنا کس ادارہ ایسی وں کس ہمو ادارہ ہرا اُسٹ بڑی و حوصلہ نا بجائے اوڑتون ہندا خہ اودے کھنگ آن گڈ ایوارڈ ایبک ہمو اودے زانی کست وکاڑے مہری بے مونی او نا اجوز زندات استے ایوارڈ مالی مک تھک؟

آن انکار کینہ کہ او زندغا دے بیعت ہم کھیک ”کھنگ آن پدا مہر ہم کوبک مریک“ ن تینا ادبی کاریم تیان است دژ دمرست تینا تخلیق ارن تینا سیال ادیب و ادبی ادارہ غانا تگاہ آن مونے ہر سگ! جبار یار ہمو نوشتہ کار کس شاعن ہرا کھ تینا ادیب و ادب شرف و شان ہرا براہوئی ادب و تینا شاعری بی اسو برو بشر و لے نا ادیب کن ہر فکا ہر ل بیہ شوشا سیواس تیس اینو او فکر آن بیس اگرن او نا کن مریک جبار تون ہم ہندن مس کس کس کس اجوز آ بیعت کین تو او ہمو کدارے ہرا تو ہمو ہر اتم جبار و ہر انا گرج کس او تم کس براہوئی لبر اےک (ادب) و ہند او تروکا نوشتہ اڑیلوگ اودے داسہ جبار نا پت سند آک کار آ تون حساب مریک ہرا براہوئی شاعری ہشگرہ خصوصی نمبر آک چاپ مریرہ ہندا نا نی خاص بوگ شوگ نا شاعری و ہشگرہ دروشم مڑہ ہر پتی نا پاش انگا شوت و۔ دا مڑہ انگا ات مونا ایس او ہر دژ دی آ خیال او نا پچی آرم ن تون او رنا ادب و ہم مڑہ کرینے زند است نا تو ار مرست تینا خوانو کے بے اختیار ات ن تینا نوشتہ کار و تنقید اپن ات کریک ہشگرہ تہ و لے بیعت چچ زندتھک کن گل و ایبتہ اختلاف و رائے نا پت اوڑا بے جا خوش کن سکا۔

نن خنان کہ جبار یار ہندو زندا س تہینے شاعنگ نا بجائے اودے ذاتی بدعا بیعت و لے ہرا گام کاغٹ نا پلو یڑاٹ مونس خاص کر تینا کھنگ آن گڈ واہ بی واہ۔

زندانا گڈ بکودے تے او ہجاز بدو حال ایسی کئے خلیس و کہ جبار آن گڈ اینو یاسین ہل زندا گدارے ہمو دے بیعت اودے ہر اوڑا تینو ات ہدخال و ہندن اسحاق سوز اوڑا ن ناگر کس۔ (مالی و اخلاقی وڑٹ) کئے بیات زیات بے کس۔ فی الحال دارا نوشتہ کار کن و کہ نوشتہ بی اسد بی پروگرام ایسی نوشتہ نا ن خاص مہر تہید ہر نا بائخ نا جی بی آ تو اسد پچی نوشتہ کار اس ہمو پروگرام نا کاشی کھنگ آن گڈ و لہنگن ہم ندر و سد خمر و ن کروک (ہرا کہ اسد ادارہ سینا سروک کس) و لے پت خن کہ عطا ہر پارچہ بیے:

اوڑا ن سچ آ سوج کرے کہ سائیں جبار یار بد ہمو دے کنا کھنگ آن گڈ نا جوڑی نا دے بیعت ہجاز پوکو او کھوڑی و بریک قبر کنا و نالہ خلیک ساعت کیتھک زرس او نا مالی مک مرے تو

ہندا ہیبت اتون ”ہے الو کہ خوج سوج ہر فوک ☆☆☆☆☆

دخت زمانہ نا بدل منگ آن انسان بدل منگ انسان نا زند و بودا نا اولیت تروکا معیار آک بدل مریرہ۔ دا نا کل آن زیات ہڈ شاعر ادیب آ بریک۔ شاعر شینر پارے ادیب افسانہ ناول نوشتہ کار او رنا دستوری راسی ہندا دے او شرف ہم ہندا دے۔

ایلو زندا نا کئے شیخ آتے آن تعلق شوخا بندغ آتو تہ خوادار آک ہم جبار آن جو او زندا س تہینے شیخ۔ بلکن او فاقا دام آتے شیف کیرہ۔ اینو نابدل مڑا زندانی او شرف ہم ہندا دے۔ او فاقا قلمو و فکار آتے وادار کریرہ۔ کرے اودے بے ضمیر لکھے ہراڑے فکر کروک ادیب شاعر فکار اس کاغٹ ہرنے اودے دو بے غانا گواچی لکھے الغرض ہجلا قوت آک فیصلہ کرینو کہ او فاقا مقابل ائی چین قوت اس ودی ہف۔ اولک اسے نا قوت اسے نا قوت لکر کروک آتے او جوڑ مریک ہندا خاطر ان فکر کروک جوڑ آ بندغ آتے نا جوڑ لکھے جبار امارے وں لکھے ملنڈ و اویل آن کرین کن تک او احسان آتا ہر ایم آتے شیف مخمرہ بھلنا اس خیال لکھے، اودے گیرام دنگے او نارند خنوں۔ نانا لاجنگ نانا بودیک تو غصہ کت او بدل آتا اٹ و حو کا تے خلتکے۔

بنام کیوہ پنان رب پاک نا ہرا کہ بے پاکستان نا آجونی آن مُست پرگی ایلو مٹ مہر یان و۔ رب تعالیٰ دا کنا کت و برصغیر انا ہر یار بیست قلاتے ہم پور پور و باز زیبا بیعت تخلیق کرینے۔ دنیائی اللہ قبضہ کریس او واڑے حکومت ہم نوشتہ لکھارہ۔

تعالیٰ نا ہر تخلیق بیہ انسان کن و۔ ہندا کنگ تون او ر اور تینا جبار بیعت خاطر ان انسان و اشرف مخلوقات نا عیسائیت تا تبلیغ بی ہم دگی ات لوگ و دیر ڈھینکے۔ اکہ بندغ تینا بندغ بی اس۔ درخان نا مدرسہ درس و تدریس پیر مرے تو زندی شرف نا تگاہ ات آن بیس عیسائیت نا خلاف مخلوق و ہینگ۔ مرک آن پد ہم تاریخ نا پنے مرڈ متگان ہینگ کن تبلیغ دین و ہشت کتابتا مہصف گدی بنگے۔

آتے تینی نا زینٹیک۔ جوانگ بندغ فضیلت نا تالیف نا کاریم و ہم دوئی ہر اتم ن ہراہوئی ادب نا نظر شانہ تو نے آتا تاریخ آتے خوانگان جنگان روح بلکوس۔ مولانا محمد عمر دینوری آ دا ہم خوش مریک۔ اُسٹ لیک کہ ڈھنگا بیعت ہجاز و اثر شاغنا او ہم دا قافلہ بی ادب نا اڑیلوگ دینی تبلیغ اسلام نا دور ورنائی نا غافل نا بیان لکھنے۔ دا واران فاضل درخان نا وفات آئم نا اظہار نا بندغ آتا تاریخ و واروار خواہو۔ اکہ اوارس ہندا خمر کہ 1901ء بی او نا آن معلوم مریک۔ ہندا دور بی ہراہوئی ن ہراہوئی زبان و ادب نا ایلو ہجازنگ شاعر او ادیب اک 1355ء بی چھاپ

مطالعہ و کین تو نے بھلو بھلو ہستیک مسر ہر افغان ارث او فاقا تینا منظوم ادیب اک اتر و لے او تینی علامہ دینوری کنگے۔ تصنیف اتر۔ مہر فارسی آن منظوم صاحب براہوئی ادب بی ہنم جگر کوکو علامہ ایسن تو اینو اسکان او نا کم ویش آئینہ قیامت۔ دا کتاب کونہ بی حضرت مولانا محمد عمر دینوری 1882ء 48 کتاب چھاپ مونی مولانا محمد عمر دینوری نا دینی ادب بی ہنم جگر کوکو علامہ ایسن تو اینو اسکان او نا کم ویش آئینہ قیامت۔ دا کتاب کونہ بی

عظا محمد اس پانزدہ سال نا عمر بی او مولانا زبان بی قرآن پاک نا ترجمہ و کہ ڈاہی نا شادگری بی کلام پاک و ختم ہرا دے اولک 1914ء بی مکمل کریر۔ مولانا صاحب اسے غریب قرآن پاک نا چھاپی کن و ڈیرہ نور محمد اُرسیان تعلق تھا کہ چھک سنی بی اُرانا کاریم تون او ر اور مدرسہ غانا ہم آئم 1916ء بی شاعری و براہوئی مخلوق بیعت ہمت تقسیم لکھا۔ ہرانا کہ ہمو وقت بی آبدان خُرق خلق ہماوی بی مولانا عدراغفور ہماوی نا مدرسہ بی شاگرد مس براہوئی زبان و ادب ہم دا ہر برکت آن مس سال بی کتب متداولہ نا تحصیل و ایسر کرے۔ دا دے تینی دینی تعلیم کن نچا ریاست قلات بی درخان ڈھا ڈوئی ارے۔ براہوئی بی قرآن پاک نا غافل مروکا بندغا تے نظم نا ذریعات اسٹنگ مدرسہ اسکہ اودے ہر پارغان ترجمہ آن مخلوق بی اسلام نا جذبہ بیین دینی علم حاصل لکھ کن طالب علم زیارت مس اولک پرگی آن بیین زیات

آک مُرہ تو ہمو وقت بی درخان نا نفرت کریر۔ مدرسہ نا سار و سنجابے مولانا محمد فاضل درخان نا مدرسہ مولانا محمد عیسیٰ علامہ محمد عمر دینوری او بک و او توئی زامیہ نوشتہ لکھارہ۔ کنگ بی اس۔ مولانا دینوری صاحب رسالہ ”الحق“ نا پت 1923ء بی دین اصل الامیان۔ دا کتاب گل شانزہ پنے 1899ء آن 1900ء اسکان پور سندھ آن چھاپ کرے۔ دا توئی آ آتیا تالان و دا کتاب بی اسلام نا سچ انگا ہنداڑے مولانا عبدالحی درخان نا رسالہ نا چھپ ایڈیٹر مولانا دینوری رکن آتیا بیان لکھارہ۔ 1355ء بی شادگری و اختیار کرے۔ بیعت اسکہ او نا سب ایڈیٹر اکہ او نا چھاپ لکھارہ۔

مولانا محمد عمر دینوری نا شاعر براہوئی نا ہر تو زما زینٹیک گودی ام حبیب و گودی بی الفراق۔ دا کتاب نا کل پد غاک جی آ بھلا عالم و شاعر تینی مریک ام عنیف آسک اُسرہ اچن نا اجرا نا 32ء دا کتاب بی حمد و لغت آن بیس

عاشق ای محبوب اریٹ نا زیبا بنگا مونا و نا کاریم تینی خلل شادنگ نا کوشت مہک نا درنا سُر مآ و تو ماخن تا کنا کرسکا ہنار ہر ہفتے کے او خوش تنحوس او عشق حقان نا گند بریک استے کہ اولک 1366ء بی نور محمد موسیانی دا صورت ہندار عالم اس اُسرہ۔

دینوری صاحب نا ایلو کتا تینی۔ کریم اوستے اوکان بچھے جھلاوان نا علاقہ مقترح القرآن (مقدمہ) ہدایت موله نرین بی خلق در دے مولانا قادریہ تفسیر پارہ چہارم تفسیر پارہ بی صاحب اوڑے تینا درس و تدریس و سز نام حق، محمود نامہ پند نامہ شرط سز نام حق، محمود نامہ پند نامہ شرط ریل نامہ۔ دا کتاب 32 پنے دا الصلوات ترغیب الجامعیہ تنبیہ کتاب 1349ء بی چھاپ الفضلین اعلان واجب الیمان فائدہ ہلکر۔

نورالحیب قاعدہ براہویہ و دعوت اسلام مولانا صاحب تینا اولاد آتے ہجاز مجموعہ خطبات شامل اریر۔ دوست سخاک ہندا دوران او فاقا مار اوقا ہندا بزرگو کتابا تیان گڑاس کتبیہ عبداللطیف گڑاس نا جوڑی نا سوب آن درخان بی گڑاس کتبیہ براہویہ شکار پور سندھ آن شائع مسونہ دا کان بیس آن پد ہجاز غمزدہ مس او ہندا بھلا شے علامہ صاحب تحریک خلاف رستی سگنگ کتو ہندا سوب آن او 1368ء رد مال تحریک بی ہم شیخ بلک او تینا بمطابق 1948ء بی نرین موله خلق خاہوت تون افغانستان آ ہجرت قلات بی تاخت کرے۔

کرے ہنا و لے تحریک نا بے سہی نا اوقا شان بی جس کہ جوانو ہیبت سہبان پد شکار پور اُسر اڑے جی مس نوشتہ کین و ہم ہجاز کبونی سلوئے۔ درس تدریس و تصنیف و تالیف نا دا اوقا عاتتا برکت آک کہ براہوئی کاریم پدی شروع کرے ہندا دوران زبان و ادب دے پدے آن ترقی بیت اللہ نا زیارت نا سعادتے ہم کتکے۔ حاصل کرے اوکان پد گڑاس بد باطن ☆☆☆☆☆

جا کہ کیرہ و لے ناراج ائی تو داسکے تینا فکار کن داخہ است اسونی ہم ودی متہ نے۔ فکار تا مکہ جک جوڑ و تو ودی کروکو۔

ملنڈ و کست وکاڑا نا گواچی مریک۔ اگر نایام آن ہشگرہ جبار یار نا شاعری نا چاچ و اکہ خوڑنی ات لکھے تو او مسخرہ اتا کروکو شا کوخلو کو فکار کدار اس داخہ بے دردی ات مسخرہ بی تانا دانی تے آن نے خبر کیک۔ شاہاش و نظر ائی بریرہ۔ کاتک گڑا اندازہ کیک بے ہشگرہ فا فکار آک امر جبار یار ہم ہندا زندے تہینگی و۔ جبار تینا دوست او قریب آتے آن ہونفے بیس ویلہ غان بے ویلہ سے کن فریاد کیرہ۔ شرف و بے شرفی نا اٹل گلہ مند او لکھ ہونفیا کن ہرا کھ او نا شاعری و تو زمانہ خہ بدل مرے بایدے جوڑہ نا دوقا ت طاقت بدل

کواچی مس۔ چچ زند و پند کریرہ و لے جبار نا پچی آ شرف آن بے خبر سہرہ۔ مہف او ہندا جبار نا میراث و شرف کس۔ سرکاری کواڑ ائی تینے آن کم گڑاس ادارہ ”علاز“ آ مہر تینا نمبر او بیات آتے ات جبار یار اپن نا دا کالم نا تک ات ای ہندا خواست کیوہ چاہو کا دفتر نا بودا افسر آتا کت ات و مٹ جبار نا شرف نا وام آتے شیف کرور۔ وادلا کت ہیبت شاعر نامرے تو شاعر و مغز ائی تھکے۔ زندا نا ہر وکاڑا بی گدرینے۔ اوڑ کن خواو ک است ہم او فتنے شاہاش و کہ او دا وام آتا شیف کنگ ائی تینے میدان ائی بدرنگی جا کہ کرینے۔ دا بدرنگی عالمی سیاست وادار کنگی و۔ و لے دا ہم خلیس و کہ اکہ اولک متورقو بدل و دا بدرنگی نا مسخت ہراڑے جوانو کمش اس ودی مرے اودے نا بود کتکے ہراڑے جوانو فکار اس پن

بے وں وویلہ سہر۔ او فاقا قلمو قیلہ نا راسی تون کنگی نا قوم آک تینا کاش قلمار و فکار آتے وادار کریرہ۔ کرے اودے بے ضمیر لکھے ہراڑے فکر کروک ادیب بلکن او فاقا دام آتے شیف کیرہ۔ اینو نابدل مڑا زندانی او فاقا قلمو و فکار آتے وادار کریرہ۔ کرے اودے بے ضمیر لکھے ہراڑے فکر کروک ادیب شاعر فکار اس کاغٹ ہرنے اودے دو بے غانا گواچی لکھے الغرض ہجلا قوت آک فیصلہ کرینو کہ او فاقا مقابل ائی چین قوت اس ودی ہف۔ اولک اسے نا قوت اسے نا قوت لکر کروک آتے او جوڑ مریک ہندا خاطر ان فکر کروک جوڑ آ بندغ آتے نا جوڑ لکھے جبار امارے وں لکھے ملنڈ و اویل آن کرین کن تک او احسان آتا ہر ایم آتے شیف مخمرہ بھلنا اس خیال لکھے، اودے گیرام دنگے او نارند خنوں۔ نانا لاجنگ نانا بودیک تو غصہ کت او بدل آتا اٹ و حو کا تے خلتکے۔

جو ہر شکر بی

مولانا محمد عمر دینوری

1914ء بی ہماوی زبان ک قرآن شریف نا ترجمہ کرے

عاشق ای محبوب اریٹ نا زیبا بنگا مونا و نا کاریم تینی خلل شادنگ نا کوشت مہک نا درنا سُر مآ و تو ماخن تا کنا کرسکا ہنار ہر ہفتے کے او خوش تنحوس او عشق حقان نا گند بریک استے کہ اولک 1366ء بی نور محمد موسیانی دا صورت ہندار عالم اس اُسرہ۔

دینوری صاحب نا ایلو کتا تینی۔ کریم اوستے اوکان بچھے جھلاوان نا علاقہ مقترح القرآن (مقدمہ) ہدایت موله نرین بی خلق در دے مولانا قادریہ تفسیر پارہ چہارم تفسیر پارہ بی صاحب اوڑے تینا درس و تدریس و سز نام حق، محمود نامہ پند نامہ شرط سز نام حق، محمود نامہ پند نامہ شرط ریل نامہ۔ دا کتاب 32 پنے دا الصلوات ترغیب الجامعیہ تنبیہ کتاب 1349ء بی چھاپ الفضلین اعلان واجب الیمان فائدہ ہلکر۔

نورالحیب قاعدہ براہویہ و دعوت اسلام مولانا صاحب تینا اولاد آتے ہجاز مجموعہ خطبات شامل اریر۔ دوست سخاک ہندا دوران او فاقا مار اوقا ہندا بزرگو کتابا تیان گڑاس کتبیہ عبداللطیف گڑاس نا جوڑی نا سوب آن درخان بی گڑاس کتبیہ براہویہ شکار پور سندھ آن شائع مسونہ دا کان بیس آن پد ہجاز غمزدہ مس او ہندا بھلا شے علامہ صاحب تحریک خلاف رستی سگنگ کتو ہندا سوب آن او 1368ء رد مال تحریک بی ہم شیخ بلک او تینا بمطابق 1948ء بی نرین موله خلق خاہوت تون افغانستان آ ہجرت قلات بی تاخت کرے۔

کرے ہنا و لے تحریک نا بے سہی نا اوقا شان بی جس کہ جوانو ہیبت سہبان پد شکار پور اُسر اڑے جی مس نوشتہ کین و ہم ہجاز کبونی سلوئے۔ درس تدریس و تصنیف و تالیف نا دا اوقا عاتتا برکت آک کہ براہوئی کاریم پدی شروع کرے ہندا دوران زبان و ادب دے پدے آن ترقی بیت اللہ نا زیارت نا سعادتے ہم کتکے۔ حاصل کرے اوکان پد گڑاس بد باطن ☆☆☆☆☆

